

[Erik Jacobsen.]

til dem, der faldt som Pligtens Ofre under Udførelsen af deres farefulde Gerning. I Mindet herom bøjer vi Hovedet i Sorg over dem, der blev derude, og som faldt i Kampen for Frihed og Retfærdighed. I denne Forbindelse er det særdeles velgørende at bemærke den højtærede Handelsministers Udtalelse om, at man vil hjælpe de søfarendes efterladte, og at de danske Søfolks Indsats under Krigen ikke skal blive glemt.

Lignende Udtalelser fremkom efter den forrige Krig, men efterfulgtes ikke af tilsvarende Handling fra Regeringens Side. Man gennemførte ganske vist dengang en ny Sømandslov — den er gældende endnu i Dag —, en Lov, som af den daværende Handelsminister i Forelæggelsestalen i Rigsdagen betegnedes som Nationens Tak til Sømandsstanden for dens Indsats i Verdenskrigen. Det var en Skuffelse for Sømandsstanden, der ganske naturligt havde regnet med en helt anden Form for Nationens Taknemmelighed.

Jeg hilser derfor med Tilfredshed, at der saa kort Tid efter Danmarks Befrielse foreligger et Lovforslag, der for den søfarende er en Realitet, som giver gode Forhaabninger om Løsning af andre for Sømandsstanden vigtige Problemer.

Det foreliggende Lovforslag, som den højtærede Handelsminister saa indgaaende har redegjort for, har min og mit Partis fulde Tilslutning, idet der i Forslaget som Helhed er rakt en Haand til alle dem, som efter mange Aars Forløb har været tvunget til Fravær fra Hjemlandet, og som utvivlsomt er fyldt med Længsel efter igen at knytte Baandene med dem, de har kær.

Umiddelbart efter Kapitulationen begyndte Telegrammerne fra de søfarende ude i Verden at indløbe, og glædestraalende berettedes om, at Manden, Faderen, Kæresten, Sønnen eller Broderen var i Live. Flere Aar var gaaet hen i Uvished om deres Skæbne, og mange Taarer er blevet fældet i Ensomhed for ikke at give andre Indtryk af den indre Frygt, der velbegrunnet føltes af de mange, som ikke med et Ord eller en skreven Linie havde faaet Livstegn fra den fraværende.

Forslaget til Lov om Hjemrejse og Ferie m. m. for søfarende giver nu Mulighed for, at den fraværende og længe savnede danske søfarende kan komme hjem, naar han i øvrigt opfylder den meget lempelige Betingelse: efter den 9. April 1940 i mindst 6 Maaneder at have gjort Tjeneste i dansk eller udenlandsk Skib eller paa anden Maade at have været til Disposition for Krigsfor-

maal i De Forenede Nationers Interesse. Den søfarende har da Krav paa fri Rejse med Underhold, Hyre og Krigstillæg, ligesom han er forsikret mod Følger af Ulykkestilfælde og Tab af Ejendele ved Skibsforlis, alt for Statskassens Regning.

At saadanne Personer, der frivilligt har virket for fjendtlige Interesser eller har vægret sig ved Deltagelse i Sejlads i De Forenede Nationers Interesse, er udelukket fra at nyde Lovens Fordele, kan alle sikkert bifalde.

Efter Hjemkomsten har den søfarende Adgang til Ferie med Løn i indtil 3 Maaneder, idet Ferien beregnes dobbelt i Forhold til Ferielovens Bestemmelser, altsaa 2 Dages Ferie med Løn for hver fulde Maaned, han har gjort Tjeneste.

Det er med særdeles Glæde, jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale det foreliggende Lovforslag, idet det indeholder saa meget godt, at det er al Anerkendelse værd. Efter min Mening indeholder det imidlertid en Bestemmelse, der skammer Lovforslaget, og det er § 3, hvori det hedder:

„Kan der skaffes en søfarende, der er berettiget til fri Hjemrejse, Hyre paa et Skib, der er bestemt til Danmark eller til en Havn, hvorfra videre Hjemrejse er bekvem, og hans Helbredstilstand ikke er til Hinder derfor, er han pligtig at overtage Stillingen, hvis den ikke er af lavere Grad end den, han sidst havde.“

I Henhold til § 1, 5te Stykke, vil den søfarende da komme til at arbejde sig hjem, idet han i saa Fald vil blive paamønstret Skibet til gældende Hyre og derfor ikke kommer til at nyde Fordel af Lovens Bestemmelser om fri Hjemrejse med Hyre o. s. v.

Den Uretfærdighed, der ligger i, at nogle kan rekreere sig paa Hjemrejsen, medens andre maa paatage sig Sliddet, kan medføre en Bitterhed, som gør, at vedkommende Sømand — med fuld Ret — kan sige, at han ikke i dette Tilfælde er nogen Tak skyldig, for han har faktisk selv sørget for sin Hjemrejse.

At det kan være nødvendigt, at den søfarende maa gøre Tjeneste paa Rejsen hjem, er der ikke noget at sige til, men i saa Fald maatte han efter min Mening være berettiget til dobbelt Hyre, hvis han ikke skal føle sig forfordelt.

Den samme Anke har mit Partis Ordfører i det andet høje Ting fremført, og den højtærede Handelsminister har ved at henvisse til Sømandslovens § 41 svaret, at der findes en analog Bestemmelse i denne Paragraf, hvilket jeg maa erkende; men i